RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

VOORZITTER VAN DE DERDE KAMER

ARREST

nr. S/2013/0251 van 26 november 2013 in de zaak 2010/0517/SA/3/0486

In zake:

de heer
de heer
mevrouw

4. de heer

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Paul VAN ORSHOVEN kantoor houdende te 1050 Brussel, Louizalaan 99 waar woonplaats wordt gekozen

verzoekende partijen

tegen:

de **GEWESTELIJKE STEDENBOUWKUNDIGE AMBTENAAR** van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaat Philippe DECLERCQ kantoor houdende te 3320 Hoegaarden, Gemeenteplein 25 waar woonplaats wordt gekozen

verwerende partij

Tussenkomende partij:

de **gemeente TERVUREN**, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen

bijgestaan en vertegenwoordigd door: advocaten Dirk LINDEMANS en Filip DE PRETER kantoor houdende te 1000 Brussel, Keizerslaan 3 waar woonplaats wordt gekozen

I. VOORWERP VAN DE VORDERING

De vordering, ingesteld met een aangetekende brief van 4 juni 2010, strekt tot de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de gewestelijke stedenbouwkundige ambtenaar van het Agentschap Ruimte en Erfgoed, afdeling Vlaams-Brabant, van 23 april 2010 waarbij een stedenbouwkundige vergunning onder voorwaarden wordt verleend aan de tussenkomende partij voor het bouwen van een buurthuis.

De bestreden beslissing heeft betrekking op een perceel gelegen te en met als kadastrale omschrijving

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De verwerende partij heeft geen nota betreffende de vordering tot schorsing ingediend, maar wel een afschrift van het administratief dossier neergelegd. De repliek in feite en in rechte van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 29 september 2010 waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Arne VANDAELE die verschijnt voor de verzoekende partijen, advocaat Philippe DECLERQ die verschijnt voor de verwerende partij en advocaat Filip DE PRETER die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

2.

Na het in beraad nemen van de zaak en naar aanleiding van een aangetekende brief van 16 februari 2012 van de verzoekende partijen heeft de Raad met een tussenarrest van 30 april 2013 met nummer S/2013/0097 de heropening van de debatten bevolen.

De Raad verzocht de tussenkomende partij met een aanvullende nota te verduidelijken of zij al dan niet verzaakt (heeft) aan de bestreden beslissing, met eventuele gevolgen voor het verder verloop van de behandeling van deze zaak. De verzoekende partijen en de verwerende partij werd de mogelijkheid geboden hierop te reageren met eveneens een aanvullende nota.

De tussenkomende partij en de verzoekende partijen hebben een aanvullende nota ingediend.

3. De partijen zijn opgeroepen voor de openbare terechtzitting van 3 september 2013 waar de vordering tot schorsing werd behandeld.

Kamervoorzitter Filip VAN ACKER heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Emilie NICOSIA die loco advocaat Kaat LEUS verschijnt voor de verzoekende partijen en advocaat Filip DE PRETER die verschijnt voor de tussenkomende partij, zijn gehoord.

De verwerende partij, hoewel behoorlijk opgeroepen, is niet ter zitting verschenen. Gelet op artikel 4.8.24 VCRO verhindert de afwezigheid van partijen de geldigheid van de zitting, en dus van de behandeling van de zaak, echter niet.

Titel IV, hoofdstuk VIII van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening (VCRO) betreffende de Raad voor Vergunningsbetwistingen en de bepalingen van het reglement van orde van de Raad, bekrachtigd door de Vlaamse Regering op 20 november 2009, zijn toegepast.

De uitdrukkelijke verwijzingen in dit arrest naar artikelen van de VCRO hebben betrekking op de tekst van deze artikelen, zoals zij golden op het ogenblik van het instellen van de voorliggende vordering.

III. TUSSENKOMST

De gemeente Tervuren, vertegenwoordigd door het college van burgemeester en schepenen, verzoekt met een aangetekende brief van 20 augustus 2010 om in het geding te mogen tussenkomen.

De voorzitter van de derde kamer heeft met een beschikking van 8 september 2010 vastgesteld dat er redenen zijn om het verzoek in te willigen en dat de tussenkomende partij kan worden beschouwd als belanghebbende in de zin van artikel 4.8.16, §1, eerste lid VCRO voor wat betreft de behandeling van de vordering tot schorsing.

IV. FEITEN

Op 6 januari 2010 (datum van het ontvangstbewijs) dient de tussenkomende partij bij de verwerende partij een aanvraag in voor een stedenbouwkundige vergunning voor "de bouw van een buurthuis te Vossem".

Het perceel is momenteel bebouwd met een scoutslokaal. Op het perceel rechts staat een dienstgebouw van Belgacom. Het linker aanpalende perceel is onbebouwd en het achterliggende gebied betreft akkerland.

De aanvraag voorziet in een parking, links van het bestaande scoutslokaal. Rechts van dat gebouw wordt een buurthuis voorzien, bestaande uit een polyvalente zaal met podium, een cafetaria, een foyer, keukens, sanitaire lokalen, bergingen en drie loges op het gelijkvloers. Op de verdieping worden twee repetitielokalen, twee bergingen en een vergaderzaal ondergebracht.

Het perceel is volgens de bestemmingsvoorschriften van het bij koninklijk besluit van 7 april 1977 vastgesteld gewestplan 'Leuven' gelegen in woongebied. Het perceel is niet gelegen in een gebied waarvoor een goedgekeurd bijzonder plan van aanleg of ruimtelijk uitvoeringsplan geldt, noch binnen de omschrijving van een behoorlijk vergunde, niet vervallen verkaveling.

Naar aanleiding van het openbaar onderzoek, gehouden van 20 januari 2010 tot en met 18 februari 2010, zijn zeven bezwaarschriften ingediend, onder meer ook door de verzoekende partijen.

Het voormalig Agentschap RO-Vlaanderen, Onroerend Erfgoed, cel Bescherming Archeologisch Patrimonium, brengt op 19 januari 2010 gunstig advies uit.

De brandweer van de gemeente Overijse brengt op 2 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig uit.

De Vlaamse Milieumaatschappij brengt op 4 februari 2010 een voorwaardelijk gunstig advies uit.

Het college van burgemeester en schepenen van de gemeente Tervuren verleent op 15 maart 2010 een gunstig advies.

De verwerende partij beslist op 23 april 2010 een stedenbouwkundige vergunning te verlenen onder voorwaarden. De verwerende partij motiveert haar beslissing als volgt:

"

BEOORDELING VAN DE GOEDE RUIMTELIJKE ORDENING

. . .

- functionele inpasbaarheid

Het gebouw wordt ingeplant tussen twee bestaande gebouwen met een openbare nutsbestemming. Door de plaatsing tussen twee bestaande niet-residentiële gebouwen, wordt verhinderd dat de grotere diepte van het gebouw storend is voor aanpalende woongebouwen.

Zodoende wordt tevens vermeden dat het gebouw een plaats moet innemen in een rij van bestaande woongebouwen.

- mobiliteitsimpact

Een buurthuis richt zich tot de buurt. Het doelpubliek van het buurthuis woont grotendeels op wandel- of fietsafstand van deze locatie. Men kan er aldus niet van uitgaan dat het merendeel van de bezoekers met de wagen komt. Het gemeentebestuur verwacht integendeel dat een belangrijk deel van het publiek met de fiets of te voet zal komen, en wil dit ook aanmoedigen. Een te ruime parking zal juist leiden tot meer autoverkeer van bezoekers die ook met de fiets of te voet kunnen komen. De aard van de voorziening laat ook verwachten dat meerdere bezoekers met één wagen zullen komen (leden van één gezin, buren), of dat bezoekers zullen worden afgezet door personen die de activiteit niet zullen bijwonen (jongeren die afgezet worden door hun ouders). De voorziening is ook goed bereikbaar met het openbaar vervoer. De bestaande bushalte zal worden verplaatst en zal dichter bij het op te richten buurthuis ingeplant worden.

Voor de inrichting van de parking werd gezorgd voor een maximale inbuffering en een maximaal gebruiksgemak, eerder dan voor een maximale benutting van de ruimte in functie van de aanleg van parkeerplaatsen.

De is een lokale weg van type I met een verbindende functie tussen Vossem en de N3 en heeft een voldoende rooilijnbreedte om een dergelijke functie en de ontsluiting ervan te dragen.

Het is een gemeentelijke weg waar parkeren is toegestaan, en waar de wegbreedte het parkeren ook mogelijk maakt. In het bewuste wegdeel van de zijn er over een afstand van 250 meter geen woningen aan dezelfde zijde van de straat.

De voorliggende straat zelf kan dus in de huidige toestand zelfs zeer belangrijke overschrijdingen van de voormelde parkeerbehoefte opvangen (30 à 40 wagens).

Zoals hoger aangegeven heeft de gemeente als eigenaar alle elementen in handen om de bezettings- en activiteitsgraad van het buurthuis te bepalen en er alzo over te waken dat het buurthuis geen overlast voor Vossem berokkent.

schaal

Het gebouw is 7.53 meter, plaatselijk 8.43 meter hoog. Enkele van de woningen aan de overkant van de straat zijn van het type één verdieping onder een zadeldak, of twee verdiepingen onder een schilddak. De totale hoogte van die woningen is vergelijkbaar of zelfs hoger dan de hoogte van het buurthuis. Aan de linkerzijde is de hoogte afgestemd op het aanpalende gebouw, aan de rechterzijde bouwt het gebouw af naar het lagere Belgacomgebouw. De hoogte is niet, of minstens niet merkelijk, hoger dan de hoogte van de meeste woningen in de onmiddellijke omgeving.

De gevelbreedte van ongeveer 50 meter is eigen aan de functie van het gebouw. Zoals hoger beschreven, wordt het gebouw ingeplant tussen twee niet-woongebouwen. Door zijn

inplanting langs de toegangsweg naar Vossem en aan het begin van de dorpskom, kan het gebouw beschouwd worden als een "toegangspoort" naar Vossem.

- ruimtegebruik en bouwdichtheid

De terreinbezetting voor de twee gebouwen samen situeert zich ongeveer rond de 40%, wat voor dit soort voorzieningen aanvaardbaar is.

- visueel-vormelijke elementen

Voor het buurthuis wordt een combinatie van materialen gebruikt. ...niet gezocht naar een overeenstemming met het bestaande gebouw maar werd geopteerd voor een contrast en de dialoog met het bestaande gebouw niet aan te gaan.

...

Door de eigenlijke architectuur en bouwvolume manifesteert het gebouw zich als een duidelijk herkenbaar openbaar gebouw.

cultuurhistorische aspecten

De aanvraag heeft geen invloed op cultuurhistorische aspecten

het bodemreliëf

De aanvraag heeft geen aanmerkelijke invloed op het bodemreliëf.

- hinderaspecten, gezondheid, gebruiksgenot en veiligheid in het algemeen Het buurthuis wordt ingeplant langsheen een lokale weg met verbindend karakter.

Het merendeel van de parkeerplaatsen is op meer dan 10 meter van de perceelsgrens gelegen. De gebruikers van de parkeerplaatsen worden afgeleid naar de en moeten voor het gebouw van lopen om het buurthuis te bereiken. De passanten lopen dus niet langs de achterste perceelsgrens maar ervan weg, zodat de geluidshinder aanvaardbaar wordt geacht. Er worden bomen aangeplant. De parking wordt visueel gebufferd, zodat deze parking geen zicht- of privacyhinder zal veroorzaken.

Voor de bewoners aan de overzijde van de straat gaat het om passanten op een voetpad van een lokale weg met verbindend karakter. De ongemakken die met deze passage verbonden zijn, vallen dan ook binnen de normale ongemakken in deze buurt.

Ter hoogte van het buurthuis is de straat ongeveer 9.5 meter breed (ruimte tussen de rooilijnen). De woningen aan de overzijde van de straat situeren zich op ongeveer 6 meter van de straat. De ruimte tussen beide voorgevels zal dus ongeveer 21 meter zijn. Het gebouw heeft in de voorgevel slechts twee raampartijen op de verdieping: één ervan behoort tot een repetitielokaal, een ander tot een vergaderzaal. Men kan redelijkerwijze verwachten dat deze ruimten een veel minder intensieve bezetting zullen hebben dan wat bij een woonlokaal het geval zou zijn. Mede gelet op de grote afstand tussen de voorgevels kan er van een overdreven privacyhinder geen sprake zijn.

ALGEMENE CONCLUSIE

Omwille van bovenvernoemde redenen is het ingediend project in overeenstemming met de planologische voorschriften en brengt het de goede ruimtelijke ordening van het gebied niet in het gedrang.

..."

Dit is de bestreden beslissing.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging en tot vernietiging van de bestreden beslissing. Hoewel het ontbreken van excepties de Raad niet ontslaat van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken, is de Raad van oordeel dat vermeld onderzoek slechts aan de orde is wanneer vastgesteld dient te worden dat de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Luidens artikel 4.8.13 VCRO kan, ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel en op grond van ernstige middelen, een bestreden vergunningsbeslissing geschorst worden bij wijze van voorlopige voorziening. Overeenkomstig deze bepaling kan de Raad slechts een bestreden vergunningsbeslissing schorsen onder de dubbele voorwaarde dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de beslissing een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen en dat ernstige middelen worden aangevoerd.

A. Moeilijk te herstellen ernstig nadeel

Vooraf

1.

Na het in beraad nemen van de zaak en naar aanleiding van een aangetekende brief van 16 februari 2012 van de verzoekende partijen heeft de Raad met een tussenarrest van 30 april 2013 met nummer S/2013/0097 de heropening van de debatten bevolen.

De Raad verzocht de partijen met een aanvullende nota te verduidelijken of de tussenkomende partij al dan niet verzaakt (heeft) aan de bestreden beslissing, met eventuele gevolgen voor het verder verloop van de behandeling van deze zaak.

2.

De tussenkomende partij deelt in haar aanvullende nota mee dat '...De gemeente Tervuren heeft niet verzaakt aan de bestreden beslissing...' aangezien zij (nog) geen zekerheid heeft over haar andere optie, meer bepaald het uitvoeren van werken aan de gemeentelijke feestzaal.

Deze optie is immers fase 2 van een geplande renovatie van de gemeenteschool, terwijl de stedenbouwkundige vergunning van 13 februari 2013 voor fase 1 wordt aangevochten bij de Raad. Deze zaak is gekend onder het rolnummer 1213/0527/SA/3/0497. De Raad heeft met een arrest van 15 oktober 2013 met nummer S/2013/0237 de vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de stedenbouwkundige vergunning van 13 februari 2013 verworpen.

De verzoekende partijen vragen in hun aanvullende nota ter reactie, in ondergeschikte orde en in het geval van afwezigheid van verzaking, om '...de beslissing in deze procedure uit te stellen tot wanneer duidelijkheid bestaat over het tegen de tweede verleende vergunning ingediende verzoek tot vernietiging...'.

Standpunt van de partijen

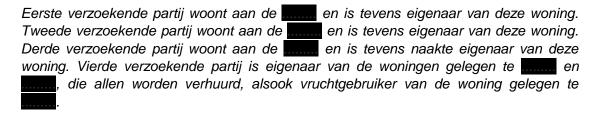
1.

De verzoekende partijen omschrijven het moeilijk te herstellen ernstig nadeel dat zij menen te lijden als volgt:

"

Zoals in het feitenrelaas is uiteengezet en uit het bijgevoegde fotodossier (STUK 10) blijkt, is de op dit ogenblik een rustige straat, die langsheen een beschermd dorpsgezicht loopt, in een landelijke, residentiële omgeving.

Aan beide kanten van de straat zijn woningen gelegen. Tegenover het vergunde buurthuis – met de aan de straatkant voorziene 6 parkeerplaatsen – zelf zijn de woningen en/of eigendommen van verzoekers gelegen, zoals weergegeven op de in het feitenrelaas vermelde luchtfoto's, ook gelegen nabij de vergunde 38 parkings.

Zoals blijkt uit de luchtfoto's in het feitenrelaas en de gevoegde fotoreportage **(STUK 10)** kijken verzoekende partijen thans uit op de <u>bomenrij en groene ruimten</u> naast het scoutslokaal en/of op de naast en achter het Belgacomgebouw aanwezige open ruimten.

Het vergunde buurthuis zelf is gelegen tussen een scoutslokaal - waar meestal enkel op zondag scoutskinderen komen en gebruik maken van de aan weerszijden van het lokaal thans nog aanwezige groenruimten - en een Belgacomgebouwtje, waar bij uitzondering en zeer sporadisch een technische medewerker van Belgacom komt. Hiervoor is op het terrein van Belgacom een parkeerplaats voorzien. Achter het buurthuis ligt akkerland.

Er is slechts beperkte parkeermogelijkheid op de openbare weg. Er zijn in de omgeving geen grote publieke parkeermogelijkheden.

De hinder en de nadelen die verzoekers rechtstreeks dan wel onrechtstreeks lijden ten gevolge van de bestreden beslissing, is velerlei en divers, waarbij hun woon- en leefklimaat, zowel vanuit de woning als de tuin van verzoekende partijen op zeer ernstige wijze zal worden gehinderd.

Zo lijden verzoekers <u>visuele hinder</u> omdat zij niet meer uitkijken op een groene bomenrij en op open ruimten, maar op het mastodonte buurthuis en 6 parkeerplaatsen, alsook op enorme wachtrijen van autoverkeer wegens tekort aan parkeerplaatsen, files en verkeersopstoppingen.

Uit de aard van een dergelijk cultureel centrum zelf vloeit verder voort dat het in belangrijke mate voor geluidsoverlast zal zorgen. Zoals de verzoekende partijen hierna verder zullen aantonen kan op geen enkele wijze worden vermeden dat het buurthuis (allicht in steeds toenemende mate) door de gebruikers ervan als feestzaal met dansgelegenheid of feestzaal wordt aangewend. Het buurthuis zou immers volgens de

<u>bestreden beslissing 350 tot 410 en volgens het brandweeradvies 475 tot 635 bezoekers</u> kunnen ontvangen.

Ook andere functies van het buurthuis, zoals de twee repetitieruimtes, zullen onvermijdelijk voor geluidsoverlast zorgen, zeker nu blijkt dat er geen maatregelen zijn genomen inzake akoestiek en isolatie (zo blijkt uit een verslag van 10 maart 2010, getiteld "verslag overlegvergadering: "Toelichting akoestische studie" van architect (Groep Infrabo)" – gevoegd in het vergunningsdossier – dat de lawaaihinder door de aanvrager wordt erkend, dat blijkbaar nog niet duidelijk is hoe en waarvoor het buurthuis zal worden aangewend (en met name of het voor en na of enkel vóór 22u zal geopend zijn) en dat bij het ingediende ontwerp nog niet is nagedacht over geluidsisolatie, akoestiek e.d.). Daarbij komt nog dat de bekommernissen van de geenszins betrekking hebben op de repetitielokalen op de verdieping van het buurthuis, die voorzien zijn van ramen die kunnen worden geopend, zodat het gebruik van die repetitielokalen onvermijdelijk tot geluidsoverlast aanleiding zal geven.

Concreet betekent deze geluidsoverlast dat op alle ogenblikken, zowel in de week, het weekend als in de schoolvakanties, zowel overdag, 's avonds als 's nachts, de verzoekende partijen met lawaaihinder die het gevolg is van luide (elektronische) muziek met harde bastonen, toekomende en vertrekkende voertuigen, claxonneren, lawaai en geroep op de parking, ... geconfronteerd zullen worden.

Dit zijn ook de ogenblikken waarop de verzoekende partijen en hun gezin thuis zijn of van hun tuin gebruik willen maken dan wel van hun rust willen genieten. Er is de specifieke geluidsoverlast ingevolge het gebruik dat van de repetitieruimtes zal worden gemaakt.

De algemene, psychologische en mentale impact van constante lawaaihinder die de nachtrust in het gevaar brengt is genoegzaam bekend. Dit is temeer zo nu blijkt uit een rapport van maart 2010 dat in het ontwerp geen enkele rekening werd gehouden met geluidsisolatie. De ernstige, schadelijke gevolgen daarvan dienen niet verder aangetoond te worden.

Ook zullen er uiteraard laad- en losactiviteiten plaatsvinden, die uiteraard zullen plaatsvinden vóór en na de eigenlijke "socio-culturele activiteit". Ook dit zal voor verzoekers voor bijkomende geluidsoverlast zorgen, zeker gelet op het tijdstip en op het generlei wijze geïsoleerde lawaai.

Afgezien van de geluidsoverlast staat vast dat het project hoe dan ook in belangrijke mate voor <u>verkeersoverlast</u> in de zal zorgen. De enige toegang tot het project verloopt immers via de ...

Uit de bestreden beslissing volgt op geen enkele wijze dat parkeergelegenheid voor de gebruikers van het buurthuis voorzien of georganiseerd is. In de bestreden beslissing is enkel parking voorzien die aan maximaal 38 + 6 voertuigen ruimte kan bieden, terwijl volgens de bestreden beslissing 350 tot 410 en volgens het brandweeradvies 475 tot 635 bezoekers aanwezig kunnen zijn in het buurthuis.

De parkeermogelijkheden bedragen dus – zelfs als men rekening houdt (met volgens de bestreden beslissing een capaciteit van 30 à 40 additionele parkeerplaatsen) – slechts ongeveer 13,23% van het aantal bezoekers dat de brandweer als maximum vooropstelt (635) en slechts 20,49% van wat de bestreden beslissing als maximum vooropstelt. Dit is uiteraard ruimschoots te weinig en zal voor enorme hinder en verkeerschaos zorgen.

Uit het plan van de begane grond blijkt dat er een polyvalente zaal wordt voorzien. In die "polyvalente" zaal is ruimte voor "+/- 350 zitplaatsen" of, wanneer de tribune is uitgerold, "+/- 337 zitplaatsen". Aansluitend op de "polyvalente zaal" is daarbij nog voorzien in een ruimte voor "uitbreiding van de zaal", met 60 zitplaatsen, zodat de polyvalente zaal, wanneer zij volledig wordt bezet, bestemd is om ruimte te bieden voor hetzij +/- 410 zitplaatsen of, als de tribune wordt gezet, +/- 397 zitplaatsen. Anders gezegd, in het buurthuis zullen in de "polyvalente zaal" evenementen kunnen worden georganiseerd die, als de personen zitten, zo'n 400 personen kunnen aantrekken. Wellicht zal die polyvalente zaal plaats kunnen bieden aan nog veel meer personen, wanneer die (zoals bijvoorbeeld tijdens fuiven), rechtstaan, zoals ook blijkt uit het advies van de brandweer (zie verder), met name tot 475 of 635 bezoekers.

Zo stelt de brandweer in zijn advies van 2 februari 2010: (...)

Dit buurthuis zal tevens kunnen worden aangewend voor bovenlokale en regionale activiteiten en niet enkel voor de buurtbewoners, zodat bezwaarlijk van een "buurthuis" kan worden gewag gemaakt. Het kan 2 tot 3 keer zoveel bezoekers ontvangen dan het thans in het centrum van Tervuren aanwezige Cultureel Centrum Papeblok (met max. capaciteit van 250 personen).

Het buurthuis is overigens op ruim 1km van het centrale punt van de gemeente Vossem – het dorpsplein – gelegen en is op nog veel verdere afstand ruimtelijk afgescheiden van het centrum van Tervuren. Deze factoren zullen ervoor zorgen dat de verplaatsingen vooral met de auto zullen gebeuren, dus zelfs van buiten Tervuren. Overigens verplaatsen jongeren zich hoe dan ook in toenemende mate met auto's. De enige mogelijkheid voor de bezoekers van het "buurthuis" bestaat er dan ook in hun wagens overal in de en omliggende straten te parkeren. Door aan beide zijden te parkeren, zal een acute situatie van overlast ontstaan. Bovendien moeten ook de bussen van De Lijn langs beide zijden kunnen doorrijden – zoals blijkt uit de doortochttijden op www.delijn.be van de haltes "Vossen Oud Station" (gemiddeld een 6 à 8 bussen heen en terug per uur) (STUK 13) - hetgeen in de verkeerschaos die te verwachten is nog bezwaarlijk mogelijk zal zijn.

De verzoekende partijen kunnen niet geacht worden die hinder en overlast zonder meer te aanvaarden.

Eén ander klemt des te meer nu het buurthuis, zoals uiteengezet, ver van het centrum van Vossem is gelegen en het bovendien om een mastodont, uit de kluiten gewassen bovenlokaal en regionaal cultureel centrum betreft.

Het "buurthuis", dat meer dan 2 keer zoveel bezoekers zal kunnen ontvangen als het Cultureel Centrum "Papeblok", zal zonder twijfel worden gebruikt voor een hele resem van activiteiten, concerten, feesten, fuiven e.d.m. ten behoeve van de wijde regio, wat in de vergunningsbeslissing ook met zoveel woorden wordt erkend. Ook zullen wellicht de Vossemse harmonieën er worden gehuisvest.

Gelet op het enorme tekort aan parkeerplaatsen, en het niet bestaan van enig parkeeralternatief in de onmiddellijke omgeving van het buurthuis - er is nergens in de omgeving een ander (groot) parkeerterrein of een ondergrondse parking die de bezoekers zullen kunnen gebruiken -, kan alleen maar worden verondersteld dat de wagens die geen plaats zullen vinden op de luttele voorziene parkeerplaatsen, zich ook op de

openbare weg zullen parkeren en, aan te nemen valt, gezien het nijpende tekort aan parkeerplaatsen, langs beide kanten van de weg, waarbij deze lang zullen rondrijden en zoeken om voldoende parkeerruimte te kunnen vinden.

Zonder schroom stelt de bestreden beslissing dat de een "belangrijke overschrijding" van de parkeerplaatsen - tot 30 à 40 wagens - zal kunnen dragen. Los van de zware verkeersimpact en hinder dat deze 30 à 40 wagens met zich meebrengen, wordt in de bestreden beslissing slechts rekening gehouden met in totaal 84 te parkeren wagens, hetgeen nog ruimschoots te weinig is voor 350 tot 635 bezoekers. De bestreden beslissing erkent dus dat de aanvraag niet voorziet in voldoende waarborgen om de hinder ten aanzien van verzoekende partijen te vermijden.

Dit veroorzaakt zeer zware belasting voor de omgeving, o.m.:

- * visueel: lelijke uitzicht van lange rijen auto's in straatbeeld
- * geluidsoverlast door dichtslaande deuren van auto's en luidruchtige bezoekers, niet enkel overdag maar ook 's avonds en 's nachts, het gebruikelijke gepraat, gejoel en getier. Bezoekers die zich luidruchtig naar geparkeerde wagen begeven, hetzij in de omliggende straten, hetzij op de parking e.d.m.
- * verkeersonveiligheid: geparkeerde auto's in de straat versmallen de riijbaan, belemmeren het zich van voetgangers, hinderen fietsers en bemoeilijken het vlotte verkeer
- verstoring van leefkwaliteit; nonchalant parkeren verhindert toegang bewoners tot eigendom;
- * het evenement zelf zorgt voor lawaaihinder. . Inzonderheid zal dat het geval zijn wanneer in het buurthuis ook fuiven en concerten worden georganiseerd.

De inplanting van het "buurthuis" zal dus onvermijdelijk zorgen voor een disproportionele en ontoelaatbare toename van het verkeer, enerzijds, en van het aantal, voor langere tijd geparkeerde wagens, anderzijds. Onmiskenbaar is dat een omstandigheid die een belangrijke achteruitgang betekent in vergelijking met de bestaande toestand.

Verzoekende partijen zullen nog moeilijk een parkeerplaats kunnen vinden en geconfronteerd worden met onveilige situaties en hinder.

Bovendien situeren het buurthuis, alsook de parkings zich <u>veel te dicht bij de aanwezige</u> <u>woningen, zodat er overlast zal worden veroorzaakt.</u>

Een buurthuis voor 350 resp. 410 personen bezoekers is reeds onmogelijk functioneel inpasbaar in deze residentiële woonomgeving, gezien de slechts 44 parkeerplaatsen en het feit dat in de bestreden beslissing wordt erkend dat het gebrek aan parkeerruimte zal moeten worden opgevangen door de zelf ("De voorliggende straat zelf kan dus in de huidige toestand zelfs zeer belangrijke overschrijdingen van voormelde parkeerbehoefte opvangen (30 à 40 wagens)"). Een buurthuis voor 475 resp. 635 personen is dit a fortiori ook niet.

Dit aantal overschrijdt bovendien ruimschoots de nood van "de buurt" en zal dan ook worden aangewend voor bovenlokale en regionale activiteiten, concerten, fuiven en andere zeer hinderlijke activiteiten voor de omliggende woonomgeving.

De bestaande toestand is er bovendien niet op voorzien dat er een complex wordt opgericht om 350 resp. 410 (of - volgens het advies van de brandweer - 475 resp. 635) personen te ontvangen.

De <u>schaal</u> van het buurthuis is enorm. Het "buurthuis" heeft een lengte, breedte, oppervlakte én volume die vele malen groter zijn dan elk omliggende constructie. De schaal van het buurthuis maakt ook dat er geen sprake is van enig doordacht ruimtegebruik en aandacht voor de bouwdichtheid. Zoals gezien, wordt in de nota enkel geponeerd dat het buurthuis "de aangrenzende eigendommen naar lichtinval, bezonning en inkijk [respecteert]", maar dat wordt als zodanig met geen enkel concreet element aangetoond, laat staan aannemelijk gemaakt.

Op heden is het perceel waarop het buurthuis zou worden opgericht onbebouwd. Het is juist dat er links en rechts van dat perceel al constructies werden opgetrokken, maar, zoals reeds eerder gezegd, zijn die hetzij uiterst beperkt qua omvang (de voorziening van Belgacom), hetzij relatief beperkt en voldoende ver van de openbare weg verwijderd (het gebouw van percent). Daaruit volgt dat de eigenaars c.q. bewoners van de woningen aan de overzijde van de percent kunnen genieten van enorme lichtinval en zeer grote bezonning. Zij hebben ook geen enkele last van inkijk, aangezien de voorziening van Belgacom niet wordt bewoond (en zelfs geen raam heeft in de voorgevel langs de straatkant) en het gebouw van piet continu wordt gebruikt.

Daaraan zal de inplanting van het "buurthuis" kortweg een einde stellen.

De omvang en vooral de hoogte van het buurthuis, maken dat de lichtinval en de bezonning van de woningen aan de overzijde van de wordt onderbroken door het buurthuis. Bovendien zijn op de verdieping vergaderzalen en zijn er meerdere repetitieruimtes, die, dat zal wellicht de bedoeling zijn, meerdere malen per week zullen worden gebruikt, zodat de bewoners van de woningen aan de overzijde van de last zullen hebben van "inkijk", waardoor meteen ook hun privacy zal worden geschonden.

Nu het "buurthuis" nog meer dan het gebouw van aar voren springt en wel zo ver dat het op dezelfde lijn als het (veel kleinere) gebouw van Belgacom wordt gerealiseerd, is het van aard om zowel de bestaande als de toekomstige lichtinval en de bezonning van de bestaande woningen disproportioneel te beperken en de inkijk nog meer mogelijk en nog erger te maken.

In de bestreden beslissing wordt met zoveel woorden erkend dat het een dominant gebouw betreft dat in contrast en niet in dialoog wil gaat met de omliggende bebouwing. Dus ook qu aarchitecturaal concept en materiaalgebruik is het gebouw een inbreuk op de omgeving en de woningen/eigendommen van verzoekers en aldus hinderlijk.

Nu kunnen kinderen in de verkeerslauwe straten ongehinderd spelen, fietsen, wandelen, hond uitlaten, hetgeen gepaard gaat met het residentieel karakter; dit zal door de vele auto's niet meer mogelijk zijn.

Bovendien zal er een verhoogde hoeveelheid uitlaatgassen van rondrijdende auto's - en dus van fijn stof - zijn en een verhoging van afvalstort in de omgeving.

Uiteraard zullen ook meer onbekende personen ter plaats komen, hetgeen een gevaar oplevert voor de veiligheid van de bewoners in een buurt waar éénieder elkaar kent. De verzoekende partijen menen, gelet op die omstandigheden, terecht de vrees voor kleinere vormen van criminaliteit en baldadigheid te kunnen hebben.

Het is duidelijk dat die hinder niet verwacht mag worden in een rustige - niettegenstaande de aanwezigheid van het woon- en winkelcomplex met ruime parking -, groen en landelijke buitenwijk, die in de onmiddellijke nabijheid van een parkgebied dat als dorpsgezicht is beschermd, gelegen is. De beleving daarvan wordt door de bestreden beslissing ernstig in het gedrang gebracht. Zij is ook niet het gevolg van de realisatie ipso facto van de bestemming van het gebied. Dergelijke socio-culturele activiteiten zijn immers volgende de gewestplanvoorschriften enkel toelaatbaar indien ze verenigbaar zijn met de onmiddellijke omgeving en dus onder meer met de aanwezige residentiële bewoning, hetgeen manifest niet het geval is.

Ook wijst er in zijn deskundig verslag van juni 2010 op dat er visuele hinder is. De aanvraag betreft een gebouw met een totale grondoppervlakte van 1245 m². Het gebouw wordt opgetrokken in een paramentsteen en een aantal andere secundaire materialen, zoals grijsgetinte vezelcementplaten en fabrieksmatig verroest staal. Het betreft een eigentijdse architectuur die niet past in de omgeving omwille van het contrast en het bouwvolume. Naar uitzicht is er bijgevolg geen enkele aanknoping met de omliggende bebouwing (bestaande nietresidentiële gebouwen en de woningbouw). De omvang (bouwvolume) van het project past niet in de omgeving. Het bouwproject is daarom storend voor de onmiddellijke omgeving en stoort verzoekers in hun leefomgeving.

Het bouwproject doet afbreuk aan het uitzicht van de buurt en tast het residentiële karakter van de omgeving nog verder aan. Door de inplanting van dergelijke groot project in een residentiële omgeving, is er een moeilijk te herstellen ernstig nadeel aanwezig. Het lijdt geen twijfel dat de onmiddellijke omgeving een residentieel karakter vertoont. Dit blijkt duidelijk uit de fotoreportage toegevoegd in bijlage 1. Dergelijke constructie strookt niet met de reeds bestaande bebouwing.

De omvang van het project schaadt verzoekers ernstig in hun leefomgeving, onder meer door het gegeven dat de bebouwde omgeving in hoofdzaak is samengesteld uit eengezinswoningen.

Het uitvoeren van het bouwproject zal onmiskenbaar een zware weerslag hebben op de privacy en de rust van verzoekers en op hun zicht. Dit nadeel is niet alleen ernstig, maar ook moeilijk te herstellen. Het feit dat de werken worden uitgevoerd in woongebied en dat wonen in een dorpskern zowel voor- als nadelen inhoudt, zijn geen argumenten om het moeilijk te herstellen ernstig nadeel van de bewoners te ontzeggen. De omstandigheid dat het perceel gelegen is in woongebied houdt niet in dat de buren omvangrijke constructies moeten gedogen zonder dat de goede ruimtelijke ordening van de plaats in acht is genomen.

Verzoekers kijken vanuit hun woning op het groenscherm langs de straatzijde ter hoogte van de projectzone en/of op het achterliggende uitgestrekte akkerland. Het momenteel aanwezige groenscherm (zie foto) zal worden vervangen door een omvangrijk gebouw met een eigentijdse architectuur.

De uitvoering van de vergunning zal tot een dergelijk nadeel leiden, dat verzoekers dagdagelijks geconfronteerd worden met de visuele hinder die het eigentijdse architecturale gebouw met zich zal meebrengen. Dergelijke constructie brengt een ernstig esthetisch nadeel teweeg.

Bovendien betekent het project dat door het besluit vergund wordt, een regelrechte aanslag op de veiligheid in de omgeving. Door het gebrek aan parkeerfaciliteiten, zal druk

geparkeerd worden op de openbare weg waardoor verzoekers ernstig nadeel zullen ondervinden.

Uit het voorgaande blijkt dat, bij gebreke aan schorsing van de bestreden beslissing de verzoekende partijen hun woon- en leefklimaat gedurende op ernstige wijze aangetast zullen zien. Er moet dan ook besloten worden dat de verzoekende partijen, in gevolge de bestreden beslissing, een ingrijpende wijziging in hun woon- en leefklimaat en privacy ondergaan die zonder meer als een moeilijk te herstellen ernstig nadeel is te erkennen.

Voormelde nadelen zijn uiteraard ernstig en hebben een drastische impact op de belevingskwaliteit van de woningen van verzoeker. Ze zijn bovendien moeilijk te herstellen nu de onmiddellijk tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing tot gevolg zal hebben dat bovenvermelde hinder zich zal voltrekken.

..."

- 2. De verwerende partij heeft hierop bij gebrek aan een nota in de schorsingsprocedure niet gereageerd.
- 3. De tussenkomende partij antwoordt hierop als volgt:

u

111. De verzoekende partij die de schorsing van de bestreden beslissing nastreeft mag zich niet beperken tot vaagheden en algemeenheden, maar moet integendeel zeer concrete gegevens aanvoeren die er op wijzen dat de verzoekende partij persoonlijk een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel kan ondergaan. Het moet voor de Raad immers mogelijk zijn met voldoende precisie in te schatten of er al dan niet een moeilijk te herstellen en ernstig nadeel voorhanden is, en het moet voor de verwerende partij en de tussenkomende partij mogelijk zijn zich tegen de door de verzoeker aangevoerde feiten en argumenten te verdedigen.

De verzoekende partij dient gegevens aan te voeren die enerzijds wijzen op de ernst van het nadeel dat ze ondergaat of kan ondergaan, hetgeen betekent dat zij aanduidingen zal moeten geven omtrent de aard en de omvang van het te verwachten nadeel, en die anderzijds wijzen op de moeilijke herstelbaarheid van het nadeel. Bijgevolg dient het beklemtoond dat de verzoekende partij in haar akte houdende de vordering tot schorsing duidelijk en concreet dient aan te geven welk moeilijk te herstellen en ernstig nadeel zij ondergaat of dreigt te ondergaan.

112. De verzoekende partijen beroepen zich hier op zowat alle echte of vermeende nadelen die zij ook reeds in hun bezwaarschrift hebben ingeroepen: verlies aan uitzicht, parkeerdruk, geluidsoverlast en zelfs het nadeel dat er "onbekende mensen ter plaatse" komen.

De verwerende partij kan hierop antwoorden dat zij op dit ogenblik niet van plan is onmiddellijk met de aanvang van de werken te starten. De aanbesteding dient nog te gebeuren, en die procedure moet nog worden opgestart. Er is dan ook geen noodzaak op dit ogenblik om de schorsing van de vergunning uit te spreken

om een ernstig nadeel te voorkomen. De uitspraak ten gronde kan worden afgewacht.

...

Beoordeling door de Raad

1

In de memorie van toelichting wijst de decreetgever erop dat het begrip 'moeilijk te herstellen ernstig nadeel' eveneens wordt gehanteerd binnen het schorsingscontentieux van de Raad van State en dat vermeld begrip, voor wat de mogelijkheid tot schorsing in procedures voor de Raad voor Vergunningsbetwistingen betreft, in diezelfde zin mag worden begrepen (*Parl. St.* VI. Parl, 2008-2009, nr. 2011/1, p. 222, nr. 627). Opdat de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing door de Raad zou kunnen bevolen worden, moeten de verzoekende partijen doen blijken van een ernstig nadeel dat moeilijk te herstellen en bovendien persoonlijk is.

De verzoekende partijen dienen aan de hand van concrete en precieze gegevens aan te duiden waaruit enerzijds de ernst van het persoonlijke nadeel bestaat dat zij ondergaan of dreigen te ondergaan, wat inhoudt dat concrete en precieze aanduidingen moeten worden verschaft over de aard en de omvang van het nadeel dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de aangevochten beslissing kan berokkenen, en waaruit anderzijds het moeilijk te herstellen karakter van het nadeel blijkt.

Het moeilijk te herstellen ernstig nadeel, zoals vervat in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO, kan dan ook niet, minstens niet zonder meer, gelijkgeschakeld worden met de in artikel 4.8.11, §1, eerste lid, 3° VCRO bedoelde "rechtstreekse of onrechtstreekse hinder of nadelen" die de verzoekende partijen kunnen ondervinden ingevolge een vergunningsbeslissing en die de verzoekende partijen desgevallend het rechtens vereiste belang bij de procedure verschaft. Bij de beoordeling van de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen kan de Raad bovendien alleen rekening houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken.

Het komt de Raad geenszins toe om het administratief dossier, dan wel het stukkenbundel van de verzoekende partijen, ambtshalve te onderzoeken in de veronderstelling uit vermelde stukken één of ander nadeel te kunnen puren op grond waarvan de bestreden beslissing desgevallend zou kunnen geschorst worden. De bij het verzoekschrift gevoegde stukken hebben immers uitsluitend tot doel de ernst en het moeilijk te herstellen karakter van het in verzoekschrift omschreven nadeel nader te concretiseren, aanschouwelijk dan wel bijkomend aannemelijk te maken.

2.

Als moeilijk te herstellen ernstig nadeel roepen de verzoekende partijen de aantasting van hun woon- en leefklimaat vanuit zowel de woning als de tuin in. Het gaat hen daarbij om visuele hinder, geluidsoverlast, verkeersoverlast en parkeerproblemen, beperking van de lichtinval en de bezonning, schending van de privacy, een verhoogde concentratie van fijn stof, verhoging van de afvalstort en een verminderd veiligheidgevoel door criminaliteit en baldadigheid.

De verzoekende partijen wijzen hiervoor op de bijgebrachte fotoreportage (stuk 10), het advies van de brandweer van 2 februari 2010, een deskundige studie van nv van juni 2010 (stuk 12) en een uittreksel van de website van de vervoersmaatschappij De Lijn (stuk 13).

3.

De Raad kan op basis van (de luchtfoto in) het verzoekschrift en vermelde bijgebrachte fotoreportage (stuk 10) enerzijds vaststellen dat de percelen van de verzoekende partijen in hetzelfde woongebied gelegen zijn als het perceel waarop de voorliggende aanvraag betrekking heeft en, anderzijds, waar deze eigendommen gesitueerd zijn ten opzichte de betrokken bouwplaats.

Nog afgezien van de vigerende bestemmingsvoorschriften (woongebied), waardoor van de verzoekende partijen, een zekere mate van tolerantie ten aanzien van hinder eigen aan deze bestemming mag verwacht worden, stelt de Raad vast dat de door de verzoekende partijen neergelegde stukken niet van die aard zijn dat ze de ernst van de ingeroepen nadelen, met name '...het verlies aan zicht, woonkwaliteit, rustig woongenot en leefkwaliteit...', nader concretiseren.

In zoverre de verzoekende partijen de schending van hun woon- en leefklimaat vanuit hun tuin inroepen, stelt de Raad vast dat de aangehaalde geluidsoverlast het niveau van de hypothese niet overstijgt en dat de verzoekende partijen zich goeddeels baseren op waarschijnlijkheden. De gebeurlijk onoordeelkundige uitbating van het buurthuis en de hinder die hieruit zou voortvloeien, is geen nadeel dat rechtstreeks voortvloeit uit de bestreden beslissing. Dit laatste nog los van de vraag of vermeld nadeel tevens moeilijk te herstellen is.

Dit geldt ook in zoverre de verzoekende partijen de schending van hun woon- en leefklimaat vanuit hun woning koppelen aan '...het zicht op een mastodont met parkeerplaatsen, alsook op enorme wachtrijen van autoverkeer wegens tekort aan parkeerplaatsen, files en verkeersopstoppingen...' in de plaats van het bestaande zicht op een groene bomenrij en op open ruimten, 'geluidsoverlast door het (allicht in steeds toenemende mate) aanwenden door de bezoekers als feestzaal met dansgelegenheid of feestzaal... op alle ogenblikken...en laad- en losactiviteiten vóór en na de eigenlijke "socio-culturele activiteit"...' en '...de vrees voor kleinere vormen van criminaliteit en baldadigheid...'.

De Raad stelt bovendien vast dat de verzoekende partijen, met het aanhalen van vermelde hinderaspecten, die naar hun oordeel niet, minstens onvoldoende werden onderzocht, veeleer hun eerste middel reproduceren en aldus de wettigheid van de bestreden beslissing viseren. De mogelijke onwettigheid van de bestreden beslissing betreft echter een discussie over de grond van de zaak en levert op zich geen nadeel op voor de verzoekende partijen dat de voor de schorsing vereiste graad van ernst vertoont.

4.

Voor wat betreft de ingeroepen visuele hinder en de schending van de privacy door de repetitieruimtes en de vergaderzalen op de verdieping (rechtstreekse inkijk in de tuin en/of leefruimtes), dient verder ook vastgesteld dat de verzoekende partijen evenmin de ernst van dit nadeel en het persoonlijk karakter ervan, op een voor de schorsing voldoende wijze aantonen. Er zijn bijvoorbeeld geen simulaties en het bijgebrachte fotomateriaal illustreert enkel de actuele zichten. De Raad kan hieruit noch de indeling van de woningen en tuinen in kwestie, noch de oriëntatie ervan ten opzichte van het betwiste project afleiden. Bovendien blijkt uit de bijgebrachte foto's dat de bomenrij waarop de verzoekende partijen zien, bestaat uit loofbomen en een haag. De achterliggende open ruimte is zo minstens deels aan hun zicht onttrokken (stukken 10l, m en n).

5. De Raad merkt tot slot nog op dat <u>de vierde verzoekende partij</u> weliswaar enerzijds eigenaar is van de woningen gelegen te de verzoekende partij verhuurt, en dat zij anderzijds het vruchtgebruik

heeft op de woning met nummer Uit de aanhef van het verzoekschrift blijkt evenwel dat zij in feite woonachtig is te, op ongeveer een kilometer van het geplande buurthuis.

De uiteenzetting van de verzoekende partijen bevat in hoofde van de vierde verzoekende partij dan ook geen afdoende concrete en precieze gegevens die aannemelijk maken dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing een voor haar moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen dat als voldoende persoonlijk kan worden aangemerkt.

Bij gebrek aan nadere gegevens, waarbij de Raad, zoals reeds gesteld, alleen rekening kan houden met wat in dat verband in het verzoekschrift werd aangevoerd en met de bij dat verzoekschrift gevoegde stukken, zijn de ingeroepen nadelen dan ook niet, minstens onvoldoende, ernstig. Deze vaststelling impliceert dat een onderzoek van het mogelijks moeilijk te herstellen karakter van de ingeroepen nadelen niet langer relevant is.

6. Een uitspraak over de vordering tot vernietiging kan, gelet op de concrete omstandigheden van het dossier, naar het oordeel van de Raad volstaan om de belangen van de verzoekende partijen te vrijwaren. Dit laatste vanzelfsprekend in zoverre de Raad ten gronde kan vaststellen dat hiertoe in het licht van artikel 4.8.2, tweede lid VCRO aanleiding bestaat. Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 4.8.18, §2, eerste lid VCRO gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing slechts geschorst kan worden ter voorkoming van een moeilijk te herstellen ernstig nadeel. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

Een uitspraak over de vraag of de tussenkomende partij zou hebben verzaakt aan de bestreden beslissing, hetgeen de tussenkomende partij overigens uitdrukkelijk betwist, is in de huidige stand van de procedure, mede gelet op het principieel voorlopig karakter van de in het kader van de schorsingsprocedure gedane vaststellingen, niet aan de orde.

B. Ernstige middelen

Aangezien in het vorige onderdeel wordt vastgesteld dat de verzoekende partijen niet voldoende aantonen dat de onmiddellijke tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing hen een moeilijk te herstellen ernstig nadeel kan berokkenen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

OM DEZE REDENEN BESLIST DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

- 1. De vordering tot schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing wordt verworpen.
- 2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting op 26 november 2013, door de Raad voor Vergunningsbetwistingen, derde kamer, samengesteld uit:

Filip VAN ACKER, voorzitter van de derde kamer,

met bijstand van

Hildegard PETTENS, toegevoegd griffier.

De toegevoegd griffier, De voorzitter van de derde kamer,

Hildegard PETTENS Filip VAN ACKER